

Arrest

nr. 70 487 van 23 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Mechelen, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en hun minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 20 september 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Mechelen van 25 augustus 2011 tot niet - inoverwegingneming.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. STEVENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. TAELEMANS, die *loco* advocaat B. DE KEYSER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"BESLISSING TOT NIET_INOVERWEGINGNEMING

van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De genaamde / de persoon die verklaart te heten K. L, echtg. M. T, kinderen K. A, K. S. (naam en voornaam), van Armenië nationaliteit, geboren te Artachat , op (in) X

heeft zich op 27.05.2011 bij het gemeentebestuur aangemeld om met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.

Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres: Leuvensesteenweg 127 - 2800 Mechelen

Uit de controle op 26/06/2011, 27/06/2011, 09/07/2011, 14/07/2011 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont. (Politioneel verslag : Er werd telkens niemand aangetroffen. Er werd herhaaldelijk aangebeld en gelet op de naam die op de bel vermeld staat. Op de bel aan de straatzijde staat de naam 'K.' duidelijk vermeld, de naam in witte letters op een zwarte achtergrond is over een andere naamsticker gekleefd, (deze naam was niet meer leesbaar). Op de brievenbus in de hal was ook de naam 'K.' aangebracht. In de buurt konden we geen nuttige inlichtingen inwinnen, in het gebouw wonen vele vreemdelingen en de burens konden geen duidelijkheid geven .)

Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen....“

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren een eerste middel aan dat luidt als volgt:

“schending van artikel 1, 2 en 3 van de wet van 29/07/1991 betreffende de formele motivering van Administratieve akten, artikel 62 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en het verwijderen van vreemdelingen: Aangezien in de uiteenzetting geformuleerd door de Burgemeester van de Stad Mechelen gesteld wordt dat er een woonstcontrole heeft plaatsgevonden op 26/06/2011, 27/06/2011, 09/07/2011 en 14/07/2011 en dit op het adres te 2800 Mechelen, Leuvensesteenweg 127. Dat men bij dit alles echter over het hoofd ziet dat zowel de Heer K. L. als Mevrouw M.T. beiden werk hebben en de Heer K. L. in een carwash te Boortmeerbeek en Mevrouw M. T. in een bakkerij te Beersel en dit tijdens de normale daguren terwijl eveneens 's avonds op maandag en woensdagavond school gevolgd wordt voor het aanleren van de Nederlandse taal. Dat het dan ook logisch is dat wanneer men controles uitvoert zonder hiervan op voorhand melding te maken men voor een gesloten deur kan staan en dat verzoekers eveneens nog wensen aan te merken dat in de maand juni 2011 de bel stuk was en zulks was aangegeven en dat voor de maand juli het regelmatig is geweest dat zij afwezig waren wegens het verlof van de kinderen en zij activiteiten hebben georganiseerd om met de kinderen eveneens buiten te komen waardoor het mogelijk is geweest dat zij op het ogenblik van de controles niet thuis waren. Dat de verbalisanten dewelke de woonstcontroles hebben uitgevoerd nooit enig bericht hebben achter gelaten zodanig dat het voor verzoekers nooit mogelijk is geweest om zich aan te melden en enige verduidelijking te geven waar zij verbleven. Dat als men de toestand ter plaatse meer had nagegaan en zeker tot een andere beslissing zou zijn gekomen gezien verzoekers niet begrijpen hoe de verantwoordelijke van de Stad Mechelen tot de bevinding komen dat er geen duidelijkheid kon gevonden worden of verzoekers al dan niet op dit adres woonachtig zijn. Dat zulks volledig in contrast staat met de verklaring van de buurvrouw, mevrouw (...) dewelke verklaarde aan de politie dat zij elke dag de hete familie 's morgens de deur zien uitgaan en dat beide ouders werken waarop de agent zou geantwoord hebben dat verzoekers geen recht hebben om te werken zolang hun dossier niet in orde is! Dat het dan ook zeer eigenaardig is dat er gesteld wordt dat men verzoekers niet kon aantreffen en dat de burens zagezegd niets zouden kunnen vertellen over hen'. Dat de buurvrouw zelfs nog bevestigde dat de politie langsgesproken is op een moment dat de bel met werkte en dat mevrouw M. zelfs een briefje op de bel geplakt had met haar gsm nummer om hen alzo de mogelijkheid te bieden haar te bereiken! Dat er verder nog andere vrienden van verzoekers verklaren dat zij wel degelijk verzoekers kennen en dat zij mevrouw M. reeds meerdere malen bezocht hebben op haar adres te 2800 Mechelen, (...) gezien zij collega was van verzoekster. Dat tenslotte de werkgroep integratie vluchtelingen VZW op 01/09/2011 bevestigde dat verzoekers reeds sinds 23/12/2009 verblijven in een woning van Caritas International op het adres te 2800 Mechelen, (...) en dat er op woord van eer bevestigd wordt dat verzoekers altijd op dit adres verbleven hebben en dat er eveneens door de sociaal assistente bevestigd wordt dat zij beiden werken en dat zulks mogelijk de reden kan geweest zijn waarom zij afwezig waren tijdens de woonstcontroles. Dat er eveneens door deze sociale assistente bevestigd wordt dat de bel kapot was en dat de eigenaar van de woning steeds de reparatie uitgesteld heeft en dat om deze redenen het gsm nummer van verzoekster vermeld werd op de bel. Dat uit de beurtrol van het kuisen van de gemeenschappelijke delen bovendien blijkt dat Mevrouw M. wel degelijk haar taak uitvoert waaruit dan ook overduidelijk blijkt dat verzoekers wel degelijk woonachtig zijn op het adres te 2800 Mechelen, (...). Dat uit deze verklaringen en gegevens duidelijk blijkt dat de diensten van de politie hun buurtonderzoek niet ernstig hebben genomen gezien zij

wel degelijk contact hebben gehad met de buren dewelke bevestigd hebben dat verzoekers al daar woonachtig zijn. Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dan ook niet zal aarzelen de om de materiële juistheid van de ingeroepen elementen te verifiëren en daarvoor haar toevlucht zal nemen tot alle middelen die zij nodig acht; dat de bestreden beslissing dan ook werd getroffen op basis van een bijzonder mank samengesteld en onvolkomen dossier manifest in strijd met de norm van de draagkrachtige motivering en zorgvuldigheidsplicht zodat de beslissing ten gronde moet worden vernietigd;”

2.1.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat: *“Uit de controle op 26/06/2011, 27/06/2011, 09/07/2011, 14/07/2011 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont. (Politioneel verslag : Er werd telkens niemand aangetroffen. Er werd herhaaldelijk aangebeld en gelet op de naam die op de bel vermeld staat. Op de bel aan de straatzijde staat de naam 'K.' duidelijk vermeld, de naam in witte letters op een zwarte achtergrond is over een andere naamsticker gekleefd, (deze naam was niet meer leesbaar). Op de brievenbus in de hal was ook de naam 'K.' aangebracht. In de buurt konden we geen nuttige inlichtingen inwinnen, in het gebouw wonen vele vreemdelingen en de burens konden geen duidelijkheid geven .)”*

Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

In casu werden er vier woonstcontroles uitgevoerd telkens op een verschillend tijdstip:

- 1) 26.06.2011 om 10u30 (zondag)
- 2) 27.06.2011 om 10u10 (maandag)
- 3) 09.07.2011 om 12u50 (zaterdag)
- 4) 14.07.2011 om 14u30 (donderdag)

Bij geen enkele controle werden verzoekers aangetroffen op het opgegeven adres. Evenmin bleek uit het buurtonderzoek dat deze personen effectief op het adres verbleven. Verzoekers wisten of konden weten dat korte tijd na het indienen van een regularisatieaanvraag een woonstcontrole zou plaatsvinden.

Het argument dat verzoekers werken, kan niet worden aanvaard. Verzoekers vermelden in hun aanvraag dat zij opnieuw in hun eigen onderhoud willen voorzien *“en kunnen werken hetgeen thans op dit ogenblik niet mogelijk is gezien hun verrblijfssituatie”*. Het is derhalve niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij er vanuit ging dat verzoekers thuis aan te treffen waren op één van de vier controles.

De verklaringen die verzoekers bij het verzoekschrift voegen, waren op het moment van de bestreden beslissing niet gekend bij de verwerende partij, zodat die er dan ook geen rekening mee kon houden.

Het eerste middel is ongegrond

2.2.1. Verzoekers voeren een tweede middel aan dat luidt als volgt:

“Tweede middel schending van de zorgvuldigheidsplicht. Aangezien uit het hogervermelde duidelijk gebleken is dat de verantwoordelijke van de Burgemeester van de Stad Mechelen niet de nodige controles of het nodige buurtonderzoek hebben uitgevoerd waardoor duidelijk kan gesteld worden dat zij duidelijk een schending hebben gemaakt van het zorgvuldigheidsbeginsel waardoor het middel gegrond is dat immers van een Stadsbestuur mag verwacht worden dat men meermaals een controle uitvoert en wanneer men na een tweede of een derde controle niemand zou thuis vinden men een papier zou

achterlaten waarbij men verzoekers zou uitnodigen om zichzelf aan te bieden bij de politie om hen een duidelijke uitleg te verschaffen hetgeen echter niet gebeurde;”

2.2.2. Uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat de verwerende partij niet op kennelijk onredelijke wijze concludeerde dat, na vier controles op verschillende dagen en tijdstippen, verzoekers niet aan te treffen waren op het door hen opgegeven adres. Dit geldt des te meer nu verzoekers in hun aanvraag te kennen gaven dat zij niet werkten. Verzoekers wisten of konden weten dat korte tijd na het indienen van een regularisatieaanvraag een woonstcontrole zou plaatsvinden, zodat zij zich ook spontaan hadden kunnen aanbieden bij de wijkagent teneinde een woonstcontrole te doen uitvoeren.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Verzoekers maken met hun betoog geen schending van de zorgvuldigheidsplicht aannemelijk.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC